

PTE - ÁJK VÉLEMÉNYEZÉSE

KÉSZÍTETTE:

Hévízi Enikő
Karcagi Adél
Mihály Laura Dominika
Szabó Tamás
SZE – DF – ÁJK

A Pécsi Tudományegyetem határozattervezete sok értékes gondolatot tartalmaz, ugyanakkor a végkövetkeztetés ellentmondásba ütközik az addig felépített érveléssel, mely megbontja a koherenciát.

Elsőként a formai megfelelést tekintve, számos hivatkozással dolgoznak, mely szakmai szempontból alátámasztja érvelésüket. Ugyanakkor, megemlítendő az Indokolás [43], melyben említésre kerül ugyan hatályos büntetőjogunk szabályanyaga, azonban érdemi hivatkozás hiányában kissé súlyát veszti a Büntető Törvénykönyvre való utalás. Emellett, az alkalmazott alapjogi tesztre történő hivatkozás is több ponton csupán általánosságban jelenik meg (Indokolás [46]). Nem várható el az olvasótól, hogy automatikusan a szükségességi-arányossági tesztre asszociáljon, így ennek pontos rögzítése elvárható lett volna a testülettől.

A koherencia megbomlása abban is megfigyelhető, hogy az indítványozó hol kicsi, hol nagybetűvel szerepel. A Magyar Közlönyben történő közzététel feleslegesen kétszer is megjelenik, a tervezet elején és végén is.

Tartalmi szempontból kiemelendő, hogy a határozat készítői rögzítik, hogy az alkotmányjogi panasz nem megalapozott, ennek ellenére indokolásuk éppen az ellenkezőjét irányozza elő, melynek végén megállapítják a bíróság ítéletének alaptörvény-ellenességét és elrendelik annak megsemmisítését.

A megfogalmazás nagyon sok helyen szabatos, kifejezett értékítéletet tartalmaz a „techóriások” magatartására vonatkozóan. Az 1. pontban megjelenő fordulat, miszerint a médiaszolgáltatók „jogellenes magatartásával, túlkapásaival szemben” a felhasználók kizárólag a bíróságokhoz fordulhatnak, jelen kontextusban azt irányozza elő, hogy az Alkotmánybíróság egyetért azzal, hogy itt jogellenesség, túlkapás történt. Véleményünk szerint, ez túlterjeszkedésként értékelhető, mely több gondolat kapcsán megismétlődik, esetenként erőteljesebben.

Az állami kontroll megkérdőjelezhetetlen igénylése és a kvázi jogalkotási javaslatként értékelhető fordulatok (Indokolás [43]-[45] és Indokolás [48]-[49]) túlmutatnak azon a kereten, melyet az Abtv. 27. szakasza előír. Bár az indítványozó is hasonló gondolatokat fogalmaz meg panaszában, hiányolva és követelve a jogi szabályozás szükségességét, ugyanakkor ehhez kétségkívül nem megfelelő panasztípust jelölt meg. Az Alkotmánybíróságnak ezt fel kellett volna ismernie és rögzítenie hatáskörének korlátait.

Továbbá, teljességgel ellentmond a magánjogi jogviszony adta lehetőségeknek a médiaszolgáltatók ily mértékű korlátozhatóságának sürgetése, hiszen ezek alapvetően a

szerződési szabadságot irányozzák elő, lehetővé téve a vállalkozásnak, hogy kialakítsák magatartási szabályaikat és meghatározzák azokat a viselkedéseket, melyeket korlátoznak.

A spekuláció arra vonatkozóan, hogy mi indokolta a portálok eljárását, nem alátámasztott, sőt, kifejezetten túlterjeszkedő (Indokolás [46]). Az Alkotmánybíróságnak nem feladata saját feltételezésekkel és következtetésekkel kiegészíteni a tényállást, ezzel súlyosan túllépve hatáskörét. Felmerül a kérdés, hogy a Pécsi Tudományegyetem által több ponton érvelt igazságosság nem sérül-e azáltal, ha az Alkotmánybíróság spekulációval egészíti ki az előtte fekvő beadványokat, kvázi jogalkotóként eljárva az ügyben.